

în țară, după ce făcuse o călătorie în Italia. Sosind în patrie și se însoți cu junii Români, care deșteptându-se se nevoiau din toate puterile a regenera și a renaște pe Român prin introducerea ideilor, culese din literaturile popórelor luminate ale occidentului. El și făcú începutul literar prin nuvela, intitulată: *Buquetiera de Florența*, apoi lucră la fóea literară a lui M. Cogălnicénu, numită: *Dacia literară*, până la suprimarea ei din ordinul Domnului țerei Mihail Sturza.

După mórtea maicei sale la 1842 întreprinse o călătorie îndelungată în munții Moldovei, care i inspiră cele întâi și mai bune poesii de ale sale, cum sunt: *Baba Clónța*, *Strunga*, *Doína*, *Hora*, *Craiul nou*, ș. a. — În același timp adună mai multe balade și cântece populare, pe care începú a le publica tocmai dupe 10 ani (1852). La 1844 fu însărcinat împreună cu Cogălnicénu și cu C. Negruți cu direcțiunea celor două teatre: român și francesú din Iași, cu care ocaziune compuse mai multe piese (bucăți) teatrale originale, scóse din viața poporului, precum: *Iorgu dela Sadagura*; *Iași în Cărnéval*; *Peatra din casă*; *Nunta țărănescă*; *Cucóna Chirița în Iași*; *Duoi mortii vii*; etc...